

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 305

Barcelona, Febrer 1969

Preu 2 pts.

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

Estació Pirenenca

De 7 h 00 a 7 h 55; 17, 19, 21 i 25 m.
De 14 h 00 a 15 h 00; 17, 19, 21, 25 m.
De 17 h 00 a 19 h 30; 17, 19, 21 i 25 m.
De 19 h 30 a 0 h 15; 25, 30, 32 i 40 m.

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

LA RESPOSTA A L'ESTAT D'EXCEPCIÓ

DECLARACIÓ DEL COMITE EXECUTIU DEL P.S.U. DE CATALUNYA

LA proclamació, el 24 de gener últim, de « l'estat d'excepció » a tota Espanya ha posat brutalment al descobert l'extremada feblesa i avançada descomposició del règim dictatorial del General Franco.

Els dies transcorreguts del 24 de gener ençà han estat suficients per a mostrar que l'anomenada « subversió universitària » a Madrid i els incidents estudiantils del 17 de gener a Barcelona, no foren, com ho afirmen les explicacions oficials, la causa determinant d'una mesura que referida a la totalitat del territori espanyol, no té precedents en els trenta darrers anys.

Els incidents del 17 de gener a la nostra Universitat — originats per l'exasperació que provoca entre els estudiants l'ausència de llibertats i, possiblement, per la participació d'elements provocadors policíacs — foren inflats artificialment pels « ultres » per a fer-los servir de pretexte a la implantació de « l'estat d'excepció ». La presentació sensacionalista a la premsa, la ràdio i la televisió d'aquests fets, que no van causar dany físic a ningú i que provocaren escassos desperfectes materials, només s'explica com a part de la preparació propagandística de la promulgació de « l'estat d'excepció ». En el mateix marc s'enquadra « l'acte de desagravi a la bandera » celebrat el 26 de gener a la Plaça de la Universitat que la fòbia feixista i anti-catalana del General Perez Viñeta va convertir en « acte d'agravi a Catalunya ».

NO; la proclamació de « l'estat d'excepció » no es deriva de la « subversió universitària ». Aquesta mesura materialitza el pànic dels « ultres » franquistes davant la lluita creixent de totes les capes del poble per fer que siguin ñuts a terme canvis democràtics, i davant la desintegració de les forces que venien sostenint el règim.

Als deu dies de la seva proclamació, « l'estat d'excepció » apareix com un intent desesperat dels « ultres » de deturar, mitjançant la violència i la intimidació, no solament l'agitació estudiantil sinó també les lluites obreres, les reclamacions de la pagesia, les protestes juvenils i populars, la marxa cap a la vaga nacional.

En els dies que ens separen del 24 de gener, hom ha constatat que eren també objectius principals de la proclamació de

« l'estat d'excepció » reimplantar la censura sobre els diaris i les altres publicacions; impedir que les editorials prossegueixin llur tasca de difusió de literatura progressista, emmordassar els intel·lectuals democràtics; asfixiar la denúncia de les tortures elevada al Ministre de la Governació per més de 1.500 personalitats de diversa significació i la campanya per l'amnistia; tallar l'acció dels Col·legis d'Advocats contra les jurisdiccions especials, en defensa dels presos polítics i per la implantació d'un Estat de Dret; reprimir l'activitat del sector progressista del clergat i del moviment catòlic; frenar el procés d'allunyament del règim que es desenrotlla entre els funcionaris, en el si de l'Exèrcit i de les forces d'ordre públic.

LES detencions i deportacions practicades arreu d'Espanya després del 24 de gener afecten no solament a estudiants i professors universitaris, sinó també a personalitats polítiques de totes les tendències — àdhuc monàrquiques i del grup falangista d'Hedilla —, a treballadors, advocats i altres intel·lectuals que no tenen cap relació amb la Universitat. A Catalunya, junt amb trenta estudiants i professors universitaris es troben detinguts diversos membres d'Unió Democràtica de Catalunya — entre ells el Sr. Coll i Alentorn —, l'escriptor Alfonso C. Comín i altres intel·lectuals catòlics, alguns mestres nacionals, professors d'Institut i obrers de Barcelona, Sabadell, Tortosa i Reus. Això demostra que « l'estat d'excepció » és dirigit contra totes les forces d'oposició, contra tots els sectors del poble.

Els dies transcorreguts del 24 de gener ençà permeten de constatar igualment que l'intent « ultra » de deturar l'ascens de la lluita de les masses i la desintegració del conglomerat franquista mitjançant la intimidació i la violència, està condemnat a fracassar estrepitosament. Mal que els pesi als Carrero Blanco, Alonso Vega, Solís i altres « ultres » de la camarilla franquista, la repressió que va dessagnar el poble després de la guerra civil no pot reimplantar-se. La dictadura no és avui el poder dels vencedors d'una guerra tot just acabada, sinó una estructura corcada i descomposta, la desaparició de la qual constitueix una exigència del desenrotllament i del progrés del país. La suspensió de les escasses garanties escrites en les

lleis franquistes, la reimplantació de la censura i la intensificació de la repressió, creen noves dificultats per al desplegament de la lluita i del moviment de masses, però no poden ni deturar-lo ni paraitzar-lo puix que els problemes que es troben a l'origen d'aquesta lluita i d'aquest moviment seguiran en peu. Com ja ha passat a Guipúscoa, « l'estat d'excepció » enfrontarà contra els « ultres » a nous sectors del país i, vençut el primer impacte repressiu, la lluita i el moviment de masses cobraran renovada empena en una nova i més elevada fase del combat per la democràcia.

PER altra banda, la separació i la discordància entre el país oficial i el país real a les quals es refereixen els comentaristes estrangers com a les característiques més sortints de la vida política espanyola, s'enfondiran encara més amb « l'estat d'excepció ». Aquells qui creien que encara era possible una evolució democràtica del règim veuen llurs il·lusions definitivament enterrades, i, una vegada passat l'efecte psicològic que hagi pogut causar-los l'aparatositat de la mesura, tendiran a separar-se del franquisme.

Aquest més gran distanciament entre el país real i el país oficial s'ha posat clarament de manifest en ocasió de l'acte del 26 de gener a la Plaça de la Universitat, en el qual, a despit dels esforços de la propaganda oficial i oficiosa i a les pressions exercides per les autoritats (soldats vestits de paisà i funcionaris sindicals i del Movimiento foren portats « organitzadament » a l'acte), només es congregaren — segons càlculs oficials que recull la revista « Mundo » — entre quatre i sis mil persones, és a dir, menys del tres per mil de la població que viu a l'aglomeració urbana barcelonina.

Aquest acte i el fracàs de les esperances de Perez Viñeta que seguidament es fessin actes semblants a totes les grans ciutats de Catalunya, demostra fins a la sacietat l'isolament dels « ultres » i la vanitat de llur intent de mantenir-se en el poder indefinidament.

LEXPERIENCIA d'aquests dies evidencia ja que la lluita de les masses no es detura per « l'estat d'excepció ». En els moments mateixos que el Govern decidia la seva implantació, es produïa una vaga general de cinc hores de durada a

L'A.E.G. de Terrassa i, a Cornellà, prossegueixen llur acció de treball lent i vaga d'hores extres la totalitat dels treballadors de la Siemens i de la Soler y Almirall. Posteriorment, els treballadors d'altres grans empreses com la Seat, Enasa, La Maquirista, Faesa-Mempar, York S.A., Bósuga, Sagui, Renfe etc., i de diverses fàbriques tèxtils, han realitzat accions diverses en recolzament de les reivindicacions inscrites en llurs projectes de Conveni Col·lectiu. A l'Enmasa, després de dur a terme aturs parcials els dies 28, 30 i 31 de gener, obrers, administratius i tècnics anaren a la vaga ahir, 5 de febrer, i en aquest moment fan front, units, al lock-out decidit per l'empresa i les autoritats.

A Madrid s'han produït aturs a la Siemens i a Standard, les més grans empreses de la capital. La lluita obrera és particularment intensa a Bilbao on els obrers i empleats d'Altos Hornos estan en vaga des del 31 de gener per a exigir la llibertat d'un treballador de l'empresa detingut. En solidaritat amb Altos Hornos, els treballadors de La Naval, de la General Eléctrica i de la Babcock Wilcox de Bilbao, i els d'altres empreses d'Eibar i de Sant Sebastià, s'han sumat a l'atur, el qual abasta avui 40.000 metal·lúrgics bascs.

El passat 28 de gener, la Facultat de Ciències de la Universitat de Saragossa fou ocupada pels estudiants, els quals van resistir després valentment l'assalt de la policia. També a Pamplona i a Granada han tingut lloc manifestacions estudiantils de protesta contra « l'estat d'excepció ».

A Madrid, el primer intent de reapertura de les classes a les Escoles Superiors ha marcat la reiniciació de la lluita estudiantil. Per la seva part, els advocats demòcrates madrilenys, reunits al Col·legi, han iniciat una acció legal contra « l'estat d'excepció ».

La protesta popular es fa visible ja als carrers de nombroses ciutats d'Espanya. En els barris populars de Barcelona, Badalona, Terrassa, Sabadell i altres localitats del cinturó industrial barceloní, han estat distribuïdes aquests dies desenes de milers d'octavilles i fulles que criden a respondre a l'escalada repressiva del franquisme intensificant les accions de masses. Desenes de pintades a les parets proclamen així mateix la repulsa popular a « l'estat d'excepció » i reclamen llibertat, amnistia i altres reivindicacions democràtiques. La lletra L, símbol d'aquesta campanya, es troba escrita amb guix als metres, a les cabines de telefons, als tranvies i autobusos.

AQUESTS fets mostren que les forces obreres i populars no cediran davant el chantatge i la repressió, i que seguiran la seva lluita, qualssevol que siguin les dificultats a les quals calgui de fer front.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya saluda amb emoció aquesta primera resposta popular a la proclamació de « l'estat d'excepció » i crida els comunistes a treballar amb audàcia i decisió per tal de generalitzar aquests primers exemples, per tal d'ajudar les masses a resistir fermament l'embestida reaccionària i a organitzar la contraofensiva democràtica.

Es tracta de continuar i estendre les lluites obreres ja en marxa per arrencar augmentos de salaris superiors al 5,9 % i altres peticions dels treballadors; de prosseguir l'acció contra la Llei Sindical de Solís i per un sindicat obrer de classe, independent i democràtic; de desenrotllar

i consolidar el moviment de Comissions Obreres en tant que instrument de lluita, unitari i democràtic, de tots els treballadors.

Es tracta que jornalers i pagesos apliquin els acords adoptats a la recent reunió de les Comissions Pageses de Catalunya; que intensifiquin llurs esforços per assolir que a cada poble sigui creada i funcioni una veritable Comissió que orienti i organitzi la lluita dels camperols i jornalers per llurs reivindicacions específiques.

Es tracta que estudiants i professors universitaris, recolzats per tota la població, imposin la reapertura de la Universitat i reemprenguin la lluita per l'aixecament de totes les sancions, pel dret a l'autoorganització i per la transformació democràtica de les estructures universitàries.

Es tracta que els col·legis d'advocats i altres entitats professionals o culturals, les organitzacions catòliques i els sacerdots progressistes, els intel·lectuals i artistes demòcrates, totes les persones de bona voluntat, tirin endavant la denúncia de les tortures iniciada amb el document de les 1.500 firmes, l'acció solidària amb els presos polítics, la lluita per l'aixecament de la censura i per la llibertat d'expressió.

Es tracta, en fi, de coordinar l'acció de tots en una campanya comuna per la llibertat de tots els detinguts, per la derogació de « l'estat d'excepció », pel fi de la repressió, per l'amnistia per als presos i exiliats polítics, per les llibertats nacionals i democràtiques.

La solidaritat internacional amb la nostra lluita, la qual adquireix novament arreu del món proporcions insospitades, representa un poderós sosteniment pel nostre combat.

EL Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya crida els partits i grups polítics d'oposició, les organitzacions i moviments de masses, les entitats i personalitats desitjoses de posar fi a la dictadura, a propiciar la coordinació dels esforços de tots contra « l'estat d'excepció » i a sumar-se al diàleg, ja iniciat, que ha

de conduir a l'elaboració d'una alternativa democràtica al règim actual.

Els comunistes catalans compartim el desig expressat per nombrosos catòlics progressistes que els bisbes de les diòcesis catalanes, seguint l'exemple de l'Abat de Montserrat i dels Priors de les ordres religioses que han reclamat la fi de les tortures policiaques, denunciïn les arbitriïtats franquistes i reclamin la derogació de « l'estat d'excepció ».

En contra d'allò que afirmen les autoritats i abonen certes jerarquies eclesias-tiques, « l'estat d'excepció » no pretén — ni pot — portar la pau i l'ordre, puix que a l'Espanya d'avui no hi haurà pau ni ordre mentre no hi hagi llibertat.

El Comitè Executiu del P.S.U. de Catalunya saluda la iniciativa popular que es faci una campanya per la destitució i el desplaçament de Catalunya del Capità General Perez Viñeta, figura destacada de la minoria « ultra » i encés partidari que l'Exèrcit serveixi de força de policia contra el poble. Declarem ensems que la nostra decisió de treballar per la destitució de Perez Viñeta no entranya cap animositat contra l'Exèrcit com a institució, ni contra els caps, oficials i classes patriotes, als quals invitem a unir-se al poble en la lluita contra la injustícia i l'arbitriïtats « ultra ».

Cridem els comunistes a prendre les mesures necessàries per tal de garantir la continuïtat de la vida i l'activitat del Partit davant de qualsevol eventualitat i a donar exemple de combativitat i d'intel·ligència en l'organització de la resposta popular i nacional a la proclamació de « l'estat d'excepció ».

Aconseguir la llibertat de tots els detinguts, fer impossible la continuïtat de la repressió, assolir la derogació de « l'estat d'excepció », és avui la tasca de les tasques en la marxa vers la vaga general i la vaga nacional, en la lluita per la democràcia i el socialisme.

Barcelona,

6 de febrer del 1969.

El Comitè Executiu del P.S.U.
de Catalunya.

« ...Els engendradors de tota violència, els seus directes responsables, són els « ultres » del règim que la provoquen diàriament, que fan d'ella un escut que ja no pot protegir-los. Quan Perez Viñeta, en el seu recent discurs bel·licista, fa sonar la trompeta de la guerra i ens amenaça amb el sable, com ho fa Franco amb l'estat d'excepció, és obligat respondre unànimement; PROU! Som partidaris de la solució pacífica dels problemes pendents al nostre país. Però reafirmem que no ens farà cedir el chantatge de la repressió, que front a ell, sense deixar-nos intimidar, prosseguirem els nostres esforços per a posar en peu, incessantment, una enèrgica, ampla i unida resposta popular i ciutadana a la violència feixista. »

(De la Crida del Comitè de Barcelona del
P.S.U. de Catalunya, 25 de gener 1969)

RESPOSTA DE LA CLASSE OBRERA A L'ESTAT D'EXCEPCIÓ

Multiplicació de les accions dels treballadors a Barcelona i les seves comarques

Prosegueix amb ritme ascendent el moviment de vagues que ha paralitzat les principals indústries del Nord, entre elles **Altos Hornos** de Biscaia i les drassanes de la « Ria » bilbaina, que a Madrid ha afectat empreses tan importants com la **Siemens**, l'**Standard** i la **Barreiros**, i que a Barcelona i el seu cinturó industrial ha mobilitzat fins ara uns deu mil treballadors de la metal·lúrgia i el tèxtil.

A l'**ENMASA** — antiga **Elizalde**, empresa militaritzada — la fàbrica ha estat clausurada y ocupada per les forces policiaques el 6 de febrer en posar-se en vaga i ocupar els locals els treballadors. Sis obrers foren detinguts... i alliberats poques hores després, sens dubte en conèixer les autoritats que dues seccions de **La Maquinista** havien parat en solidaritat amb l'**Elizalde**. Com justament valora la C.O. d'aquesta fàbrica; « ... A despit de l'estat d'excepció... hem plantejat les nostres reivindicacions i les hem recol·litzat amb la vaga. Res no han pogut fer per trencar la nostra unitat... »

A la Zona Franca, els dos mil treballadors de la **FAESA-MEMPAR** han parat el treball en reclamació d'augment dels jornals; els obrers de la **Industrial York S.A.** han sostingut deu dies de treball lent i han passat després a la vaga, ocupant els locals un dia i una nit, obligant l'empresa a anul·lar les sancions amb que intentava trencar la protesta i a iniciar conversacions per augment dels salaris; a l'**Enasa**, a **La Maquinista**, a la **Seat**, a la **Renfe**, la lluita per tal de fer incloure les reivindicacions obreres en el nou Conveni es desenrotlla amb incidències variades, i menudegen els plantes, les concentracions i assemblees, les advertències en forma de treball lent, les accions d'atur parcial o de boicot a les hores extres, les recollides de firmes. Agitació i accions dins aquest quadre general ens són senyalades a **Uralita de Sardanyola**, a **Iberia Radio**, **Febersa**, **Macosa**, **Hispano Olivetti**, **Publicitat Victor Sagí**, **Curruti**, **Essesa**, **Faesa**, **Lámparas Z**, a la **Telefónica**, a la **Bosuga**, a la **Femsa**...

A **Terrassa** les lluites abasten empreses tan importants com **Materias Industriales**, **Carrocerías Costa**, **Saphil**, **Torredemers**, **Fontanals**, **Filatures Matarí** i, naturalment, l'**A.E.G.** A **Sabadell** hi han hagut protestes a l'empresa **Piclana**, a **Tenería Industrial**, a **can Marçet**, a la fàbrica **Estrut**...

Tot el mes de gener ve marcat per la presentació de reivindicacions en nombrosos avant-projectes obrers de **Conveni Col·lectiu** i per la multiplicació de lluites reivindicatives l'objectiu de les quals es reben l'indecent 5,9 % fixat com a límit a l'augment dels jornals.

Aquest límit s'està rebentant! Ja resenyavem el mes passat que els treballadors de la **SAFA** havien arrencat un 15 % d'augment general, més altres importants augments a les primes; a la **PHIER** han conseguit un 11 % d'augment i a **Fundiciones Samper** 8 pessetes mes per hora; l'**A.E.G.** de **Terrassa** ha reulat davant la fermesa dels seus treballadors fins concedir un 19 % d'augment.

Com justament senyala una de les fulles que circulen per **Barcelona**; « ... L'estat d'excepció ha estat una espurna més d'indignació popular que ha donat nous

motius de lluita. Contra les arbitriarietats de la camarilla de **Franco**, **Carrero Blanco**, **Alonso Vega**, **Solís**, **Fraga**, **Perez Viñeta**, intensifiquem les nostres accions a cada fàbrica i lloc de treball... fem de cada empresa un bastió de lluita per la democràcia... »

Així respon la classe obrera a l'estat d'excepció: amb més lluita, amb més fermesa en la reivindicació, amb més protesta contra la repressió, fent avançar tot el moviment obrer cap a la vaga general, cap a la vaga nacional i l'ensulsiada definitiva de la dictadura.

MIL VEGADES NO ! A LA REPRESSIÓ

Obrers, estudiants, sacerdots, intel·lectuals, contra l'estat d'excepció

No! Mil vegades. No! a la repressió, està clamant el poble de punta a punta d'Espanya.

Les parets de **Barcelona** i de les seves barriades obreres, les de **Terrassa**, **Sabadell** i altres pobles de les comarques catalanes criden en desenes i centenars de pintades la protesta dels treballadors i del poble contra l'estat d'excepció.

La lletra **L** — llibertat — resumeix amb els seus dos breus trets, a les cabines telefòniques, a les parets del metro, als pals del tranvia, etc. una campanya popular que s'està estenent ràpidament, expressiva de la repulsa general contra el règim podrit de la dictadura i els seus mantenidors « ultres ».

Les pintades i l'escampada de fulles — **democràcia si! dictadura no!** - **Franco assassí!** - **repressió no!** - **llibertat!** —, han estat les primeres i immediatament visibles manifestacions de protesta a casa nostra contra el nou graó que els « ultres » del franquisme han ascendit en llur escalada repressiva.

Desenes de milers de fulles han replicat, al **Clot**, a **Sant Andreu**, al **Poble Nou**, a **Verdún**, a la **Guineueta**, **Torre Baró**, **Hospitalet**, etc. — a la declaració d'estat d'excepció, expressant amb energia la repulsa de les masses contra la política de terror i convidant la població a oposar-se a ella, ara més que mai, amb tota energia.

Els treballadors de **Terrassa** clamaren aquesta protesta en una manifestació de carrer als crits de **llibertat!** A la **Guineueta-Verdun**, on una manifestació contra la repressió havia tingut lloc el dia 19, en conèixer la mesura d'estat d'excepció els treballadors, la joventut, referen les nombroses pintades que les autoritats havien fet esborrar i sembraren varis milers de fulles per aquells populars barris.

La premsa, emmordassada per la censura, silencia les mesures policiaques repressives, « ignora » la contraofensiva popular. Les notícies de la situació real,

tanmateix, circulen de boca en boca, són propagades per les fulles volants, arriben a través de les ondes de la **Pirenàica** i de les ràdios democràtiques.

A més dels estudiants, professors, intel·lectuals, obrers, que es troben a la **Modelo**, processats, una fulla volant denuncia la detenció de diversos intel·lectuals i treballadors tortosins — **Perez Bonfill**, **Federic Mauri**, **Torres Espuny**, **Rodes**, **Garriga**, **Agustí Fornés**...

No és conegut amb precisió el nombre de treballadors detinguts; circulen noms d'obers de **La Maquinista**, d'**Hispano Olivetti**, a més dels de l'**Elizalde**. El dissapte dia 8 foren detinguts varis treballadors d'**Editorial Salvat** i l'escriptor **Angel Abad**.

De fet, l'ostentació de la vigilància i les mesures policiaques, la diversitat i amplitud de les detencions, no han produït l'esperat efecte de terror. Ans al contrari, la tònica que sembla afirmar-se és la d'una enèrgica i cada vegada més ampla reacció de protesta activa.

Així, després de les quatre-cents firmes de personalitats catalanes de les lletres, les arts, les ciències; universitaris, sacerdots, estudiants, etc. — entre les quals s'hi troben **Dom Cassià Just**, **Espriu**, **Oliver**, **Serrahima**, **Sacristán**, **Maria Aurèlia Campmany**, **Frederic Roda**, **Candel**, **Corredor Matheos**, **Pedrolo**, **Goytisolo**, **Miró**, **Tàpiés**, **Guinovart**, **Ràfols Casamada**, **Raimon**, **Maria del Mar Bonet**, **Riera Marra**, **Solé Barberà**, **Rodolf Guerra**, **Montserrat Avilés**, **Lluís Salvadores**, **Vila-Abadal**, **Gutiérrez Diaz**, **Pere Portabella**, **Coll Alentorn**, **Miguel Nuñez**... — reunides en el document dels 1.500 protestant contra les tortures, i després de la carta dels priors d'ordres religioses de **Barcelona**, de les decisions oficials del **Col·legi d'Advocats** de la nostra capital, de la carta dels familiars del presos polítics al **Ministre de la Governació**, tot això a les vigílies de l'estat d'excepció, en ésser proclamat aquest, ultra les pintades i escampades de fulles més amunt ressenyades han estat pronunciatades homilies en nombre d'esglésies de **Catalunya** a partir del diumenge dia 2 (passa a p. 3)

CINC MILIONS D'AJUT AL P.S.U. DE CATALUNYA

CLASSIFICACIO PER ORGANITZACIONS

1. Comarca 30 N	292.373
2. Comarca 30 S	273.931
3. Comarca 15	265.452
4. Grup Bolivar	234.385
5. Comarca 20	155.558
6. Grup Azteca	152.040
7. Ctè de Barna i col.laboradors	113.450
8. Sabadell	105.589
9. Hospitalet	79.517
10. Intel·lectuals de Barcelona	73.830
11. Terrassa	68.124
12. Sector I	66.134
13. Badalona	65.856
14. Sector II	63.779
15. Baix Ebre	50.365
16. Girona i comarque	31.595
17. Baix Llobregat	31.192
18. Capes Mitges de Barcelona	28.200
19. Lleida i comarques	26.050
20. Grup Democràcia	24.227

Total llista nº 10	704.152 pts
Suma anterior	2.176.871 pts
Suma i segueix	2.881.023 pts

MIL VEGADES NO! A LA REPRESSIO

(ve de p. 3)

de febrer, denunciant i condemnant la repressió; en altres esglésies s'ha mantingut silenci a la trona enlloc de pronunciar-hi el sermó, en senyal de protesta.

Entre els sectors catòlics progressistes com entre els advocats i els intel·lectuals — al Bisbat de Barcelona i al Col·legi d'Advocats són recollides, en una oficina creada a aquest efecte, les informacions de detencions, maltractes, deportacions o altres persecucions ocasionades per l'estat d'excepció, contra la repressió, i per acudir en defensa dels repressaliats.

Resumint, com senyala un dels nostres corresponsals, la tònica que predomina front a l'intent dels Carrero Blanco, Camilo Alonso, Solís, Fraga i altres Perez Viñeta de fer retornar el país als negres temps de la omnipresència terrorista, és la d'un enfrontament creixent i decidit a les mesures governamentals de part de molt amplis sectors ciutadans, enfrontament que es manifesta amb particular combativitat i iniciativa en els moviments obrer i estudiantívol, entre els catòlics progressistes i algunes jerarquies de l'Església — els bisbes de Màlaga, Jaen, Múrcia, Càdis, Almeria i Granada s'han manifestat en contra de la declaració de 'a Comissió Permanent de l'Episcopat espanyol.

Cal afegir, finalment, l'ampli moviment internacional de solidaritat amb el nostre poble que està desenrotllant el moviment sindical internacional, els partits comunistes i organitzacions democràtiques, en forma de mitings, manifestacions, protestes davant dels consulats i embaixades — a Frankfurt i altres capitals europees, els manifestants, enfurismats, han assaltat els locals espanyols. Volem destacar per la seva significació la presa de posició de l'Acció Catòlica Obrera de França, el Buró Executiu de la qual ha fet un comunicat públic denunciant enèrgicament la repressió franquista, cridant els bisbes espanyols a trencar amb la dictadura, desemmascarant els fals catolicisme d'aquesta i cridant els seus membres a intensificar la solidaritat activa amb la classe obrera espanyola.

LLISTA N° 10

Comitè de Barna i col.laboradors 6 donatius i venda de bons), 3.750 pts; Sector II (7 donatius), 2.925 pts; Sector III (4 donatius), 5.100 pts; Tramvies (2 donatius i venda de bons), 3.225 pts; Comissió de Fàbriques (4 donatius i una llista), 1.500 pts; Mestres (1 donatiu, i venda de bons), 2.450 pts; Comitè Local d'Hospitalet (13 donatius, una rifa, 5 llistes i venda de bons), 10.131 pts; Comarca 15, 60.029 pts; Comarca 20, 42.327 pts; Comarca 30 S, 22.995 pts; Comarca 30 N, 12.747 pts; C.E., 924 pts; Grup Azteca, 28.000 pts; Comitè de Barna i col.laboradors (7 donatius), 3.200 pts; Grup Democràcia, 11.227 pts; Sector I (6 donatius i 1 llista), 19.826 pts; Estudiants de Barcelona, 1.100 pts; Comissió de Fàbriques (2 donatius i venda de bons), 1.400 pts; Comitè Local de l'Hospitalet (venda de xecs, 1 llista i 21 donatius), 10.183 pts; Capes Mitges (4 donatius), 4.600 pts; Comitè Comarcal del Baix Llobregat (14 donatius), 5.083 pts; Cardona (col·lectiu), 1.050 pts; Grup Lina Odena de Reus, 2.050 pts; Grup Estel del Vallès Oriental, 915 pts; Lleida (venda de xecs), 600 pts; Sallent (llista nº 1.093), 5.500 pts; T., Baix Ebre (col·lectiu), 4.066 pts; Vilanova i la Geltrú (col·lectiu), 2.625 pts;

Carles, 920 pts; Xavier, 750 pts; S.C. del Vallès Occidental, 425 pts; Un grup de simpatitzants de Mataró, 4.000 pts; Grup suro del Gironès, 300 pts; Comarcal Baix-Tordera 4.000 pts; Grup Ales Roges i Dissabtes Ro del Gironès, 4.205 pts; Baix-Tordera (llistes), 8.000 pts; Grup J. Diaz del Gironès, 3.215 pts; Uns amics de Suria, 1.000 pts; Sabadell (col·lectiu), 24.442 pts; Tarragona (col·lectiu), 7.605 pts; Vilanova i la Geltrú (col·lectiu), 2.500 pts; Reus (col·lectiu), 8.315 pts; Torelló (col·lectiu), 1.650 pts; Granollers (col·lectiu), 1.900 pts; Girona, 100 pts; Amposta, 260 pts; Grup José Alegria, 5.050 pts; Carles, 1.000 pts; Xavier, 800 pts; Màxim, 500 pts; Català, 1.000 pts; Antonio, 50.000 pts; J.G., 40.000 pts; Sector III (10 donatius), 8.523 pts; Comissió de Fàbriques (11 donatius i venda de bons i xecs), 5.475 pts; Sector II (19 donatius, una rifa i venda de bons i xecs), 26.349 pts; RENFE (xecs), 1.000 pts; Tècnics, 11.455 pts; Sector I (16 donatius), 13.945 pts; Comitè Comarcal de Badalona (11 donatius), 9.411 pts; Intel·lectuals de Barcelona (col·lectiu), 43.600 pts; Comitè Local de l'Hospitalet (17 donatius i venda de xecs), 12.190 pts; Comitè de Barna i col.laboradors (7 donatius i venda de xecs), 2.725 pts; Comarca 9,70 pts; Comarca 15,31.054 pts; Comarca 30 N, 19.815 pts; Comarca 30 S, 26.360 pts; C.E., 854 pts; Grup Bolivar, 27.530 pts; Grup Azteca, 12.040 pts; C.C. (novena entrega a compte, 13 donatius), 11.290 pts.

CAL FER REOBRIR LA UNIVERSITAT!

La Universitat de Barcelona acabà el primer trimestre de l'actual curs sense haver conegut pràcticament ni un sol dia de normalitat acadèmica. Quan comença el segon trimestre, Enginyers és tancada des dels primers dies; Arquitectura no arriba a obrir-se. Des del mateix dia de l'acte oficial de presa de posició del nou equip rectorial amb etiqueta « liberalitzadora » — ha caigut el Rector-polícia Valdecasas, i amb ell Fenech, Pifarré Verdú... — les assemblees, protestes, manifestacions reprénien amb vigor multiplicat. Hi ha arreu un elevat clima polític, una combativitat creixent i decidida que es manifesta en les ocupacions de Càtedra i expulsió dels professors reaccionaris o incompetents, en la « vaga activa », en la consigna d'Universitat crítica, en la lluita contra la repressió.

Cal dir i subratllar la participació massiva dels estudiants en el conjunt de les accions; és la gran majoria dels estudiants i cada vegada més nombrosos professors els qui es troben en lluita per les reformes democràtiques que la Universitat com el país exigeixen amb premura.

Cal subratllar que el moviment ha mobilitzat fins els estudiants de primer curs, fins els de batxillerat, els quals criden a la vaga el 24 de gener en protesta contra l'assassinat de l'estudiant madrileny Ruano.

Com precedentment els estudiants de Veterinària o els de Medicina, han anat a la vaga els estudiants de totes les Escoles d'Enginyers Tècnics; totes les de Catalunya hi han anat; la de Terrassa, la de Canet de Mar, la de Vilanova i la Geltrú. I fins l'escola d'Enginyeria Tècnica de la Universitat Laboral de Tarragona s'ha sumat a aquesta vaga...

Fou per impedir que aquesta lluita magnífica — junt a l'auge de l'acció reivindicativa dels treballadors, de l'acció contra la repressió d'amplis sectors ciutadans, de l'empenta democràtica a tot el país — obligués a fer realitat l'amnistia promesa pel nou equip rectorial, i el retorn dels professors i estudiants expulsats, i la llibertat de reunió anunciada, i el dret a l'autoorganització que exigien i exigeixen els estudiants, que fou declarat l'estat d'excepció recolzant en els incidents del 17 de gener a les oficines del Rectorat.

La repressió, però, ni amb estat d'excepció ni sense ell no resoldrà ni pot resoldre cap problema. Els empitjorarà tots, això sí.

D'ací que prengui redoblada força el crit dels estudiants i de tots els democrates exigint:

Reapertura immediata de la Universitat! Llibertat a tots els universitaris detinguts! Aixecament de totes les sancions! Derogació de l'estat d'excepció! Amnistia! Prou repressió! exigències immediates que s'afegeixen a la lluita del moviment universitari per les reformes democràtiques que es reclamen, pel dret a l'autoorganització dels estudiants, per la celebració del seu Congrés lliure.